

[Mose Hansen.]

sognekommuner bliver foretaget en rettelse af forholdet, inden kommunens strukturændring medfører, at et flertal ikke er interesseret i en ændring på dette område. Mange steder er der jo i de senere år sket det, at sognekommunernes struktur er ændret sådan, at der er kommet et flertal, som ikke ser sin interesse i at få en ændring på dette område. Med den strukturændring, der foregår ude i mange sognekommuner, er det, der er foreslået, ikke vidtgående nok. Med en afvikling af bygningsskatterne over 28 år vil der, når alt nybyggeri er fritaget for disse skatter, i de næste 28 år være en ulighed mellem de bestående bygningers skatter og skatterne på nybyggeriet, som mit parti ikke finder rimelig og ikke kan tiltræde. Det vil jo også være sådan, at en lettelse af disse bygningsskatter bevirker en tilsvarende stigning af grundværdierne.

I et forsvar for bibeholdelse af ejendomsbeskatningen har der været anført mange argumenter, bl. a. dette, at en ophævelse af ejendomsbeskatningen ville give en gevinst til de nuværende ejere af fast ejendom, idet de faste skatter ved salg ville blive kapitaliseret. Noget endeligt bevis for, at landbrugets ejendomsskatter har virket sådan, har virkning som prisdannende faktor ved ejendomshandel, har jeg endnu aldrig set. Følger man ejendomshandlerne inden for landbruget, hører man aldrig køberen spørge sælgeren om de faste skatters størrelse, ej heller om kommunens ligningsgrundlag. De indgår overhovedet ikke i køberens vurdering af ejendomsprisen for en ejendom i forhold til en anden ejendom, hvor beskatningsgrundlaget er et andet. Jeg kender i hvert fald to sognekommuner, der ligger nær hinanden, og hvor ligningsgrundlaget i den ene kommune er 50 og 50, i den anden 30 og 70. Ved de ejendomshandler, der har fundet sted i de to kommuner, kan jeg ikke ud fra en objektiv og landbrugsmæssig vurdering af de ejendomme, der er handlet med, se nogen forskel i prisen.

I diskussionen om virkningen af en ophævelse af de faste skatter har der også været søgt draget skillelinjer landbruget imellem, skillelinjer, som i virkeligheden ikke er til stede inden for det store flertal af landbrug. Ved en ophævelse af ejendoms-

beskatning vil lettelsen selvsagt komme til at dreje sig om vidt forskellige beløb for de forskellige ejendomme, men enten der er tale om et større eller mindre landbrug, vil det dreje sig om nogenlunde samme beløb pr. arealenhed, og det er det, man må fastholde. Jeg ved godt, at man siger, at de mindre landbrug har en vis interesse i de faste skatters bibeholdelse, men jeg kunne ønske, at de, der holder så stærkt på dette, engang når listen over skatte-ligningen lå fremme til eftersyn i en kommune, hvor man lignede 50 og 50, overværede, at en husmand kom op og så, hvor meget han skulle betale i skatter i forhold til embedsmænd og tjenestemænd og i forhold til sine egne funktionærer i andelsforeninger, produktionsforeninger o. s. v. Så viser det sig mange gange, at husmanden, som har en skattepligtig indkomst på de 6 000-7 000 kr., i skat af denne og i ejendomsbeskatning må betale mere pr. kvartal eller årlig end de højest gagerede embedsmænd i den pågældende kommune. Jeg tror, at hvis de, der er så stærke forsvarere af bibeholdelse af ejendomsbeskatningen, hørte de pågældende husmænds eller mindre jordbrugeres udtalelser om denne form for beskatning, ville de ændre syn derpå.

En lettelse af ejendomsbeskatningen vil af landbruget blive følt som en anerkendelse af landbrugets betydning set i en større sammenhæng. En lettelse af ejendomsbeskatningen vil ikke nødvendiggøre forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Landbruget vil anvende denne lettelse til en forbedring af produktionsapparatet, hvad der i høj grad er tiltrængt.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen*) har foretaget nogle beregninger, og når man hører de beregninger, skulle man jo næsten tro, at der intet blev tilbage at betale. Men som jeg har forstået forslagene — jeg kan i hvert fald ikke få andet ud af det — er det jo i virkeligheden sådan, at de promiller, landbruget som minimum kan blive beskattet med, er 14 til amtet, 12 til kommunen og 6 til staten, og det vil for en middelstor bondegård i dag betyde en fast beskatning på 2 100 kr. Dertil kommer, at ejendomsskylden ikke er helt afviklet, så der udover bliver der ejendomsskyldat udrede.

*) Af taleren rettet til: Holger Eriksen, jfr. sp. 791.